

Νά τὸ Γαϊτανάκι, νάτο,
ποῦ μ' αὐτὸ τὸ Κομητάτο
τῆς Τουρκιάς κηδεύεται.

Σὲ χορὸ μᾶς προσκαλεῖ,
καὶ τὸ μπλέξανε πολὺ,
ποῦ δὲν ξεμπερδεύεται.

"Ὠλιμάν, παιδί, κ' ἄς φέξη!..
καιρὸς εἶναι νὰ ξεμπλέξη
καὶ τὸν κόσμο νὰ φαιδρύνῃ.

Νάτο νάτο... κ' ὁ Χακὴ
τρέχει κ' ἀπ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ
καὶ γυρεύει τὴν Εἰρήνη.

Βαστώντας τὸ σαβὴ του' σ' ὄνα χέρι
καί' σ' ἄλλο του προτάσωνε τρεπτερί,
ἐβγήκε κ' ὁ Χακὴ σ' ἀ φανερά
ζητώντας τὴν Εἰρήνη τὴν Κυρά.

Πηγαίνει' στὼν Αὐλών τὴν μεγαλεῖα,
πηγαίνει σ' τὸ Παρίσι, σ' τὴν Ἀγγλία,
πηγαίνει δεξιὰ κ' ἄριστερά
ζητώντας τὴν Εἰρήνη τὴν Κυρά.

Μὲ τοῦτον' σ' τὴν Ἐδρώκη κάνουν χάρι,
μὲ Γκρεῦ καὶ μὲ Μπέργολδ κουβεντιάζει,
καὶ λέει μὲς' σ' αὐτὰ τὸν τὸ καὶ τὸ
μὲ πόνο καὶ μεράκι δυνατὸ.

Τῶν νέων δρον βγαίνει τὸ τεπτερί,
ποῦ τὴν Εἰρήνη σίγουρα θὰ φέρη,
παρακαλεῖ μὲ πάθος, μὲ σεβντά,
κ' ὁ Γκρεῦ τοῦ φωνάζει: γκέλ μπουρντά.

Μ' αὐτοὺς τοὺς νέους δρους, ποῦ προτείνει,
δλον ταυτιὰ τὰ κάνει τελατίνι,
κ' ἄκουει νὰ τοῦ λέν: Πινακοτή,
πέρασε κ' ἀπὸ τῆλο μας ταυτί.

Καὶ στέλλει' στὸν Σεφκέτ γραφὴ μεγάλη
πῶς' πῆγαν δι' οἱ κόποι του χαλάλι.
Καί' στὸν Σουλτάνο γράφει μὲ καλέμι:
τὴν ἐστρωσα μὲ πισομα' σ' τὸ κνηγί,
καὶ τώρα σοῦ τὴν φέρνω σ' τὸ χαρέμι,
καὶ βράστα τὴν καλὰ νὰ μὴ σοῦ φύγη.

Νάτο νάτο τὸ Γαϊτανί,
ποῦ μεγάλας φρέσταις κάνει.

Ξεμπερδέψτε τὸ πιά, ξερωνίζου' στὰ Βαλκάνια,
'στῆς Ἐδρώκης τῆς Ἀδάλαις καί' στῆς Πύλης τὰ Ντιβάνια

Ξεμπερδέψτε τὸ πιά, νὰ θ' Εἰρήνης ἀγγελία,
καὶ ν' ἀρχίσουε ξανά συζητήσεις' σ' τὴν Ἀγγλία,
καὶ νὰ λείψῃ κάθε φόβος νέων σάλων καὶ κινδύνων
κ' ἄ' οἱ σύμμαχοι νὰ πάνε σὺν καὶ πρώτα' σ' τὸ Λονδίνο,
καὶ σὲ σάλαις Ἀνακόρων τῆς ἀρίδης νὰ τεγνάνουν,
νὰ τὰ λένε μὲ τὸν Γκρεῦ, κ' ἐν χορῶ νὰ ξεφαντώνουν.

Ξεμπερδέψτε τὸ πιά γιὰ νὰ λείψῃ ἡ δυστυχία,
κ' ἡ νικητὰ Συμμαχία
'στὰ τσιουμπούσα νὰ τὸ στρώση
κ' ἡ Τουρκιά νὰ τὰ πληρώση.

Ξεμπερδέψτε τὸ πιά νὰ μὴν παίζω Καρατοκο,
νὰ μὴν κρῶζῃ τὸ κοράκι,
κ' ἄς φανῇ μ' ἐληθῆς κλαδίσκο
κάτασπρο περιστερῆκι.

Ἐφιάτης μᾶς πιέζει
καὶ τὸ στήθος μας βαρύνει..
ἔνα πλούσιο τραπέζι
στρώσετε γιὰ τὴν Εἰρήνη.

Καλὸς νὰ θ' ἡ λατρευτὴ..
νάτην νάτην, μᾶς γελᾷ...
μᾶς' μαρτύρησε κ' αὐτὴ
μὲ τὰ νάζια τὰ πολλά.

Φ. — Κύτταξε, βρε Περικλέτο,
εἰ Καρανάβλος ἐφέτο.
Κύττα μὲ τὸ Καραβάλι
τὴ Γκαμῖλα ἔσπερβῆσαι
φίνα κ' Ἐδρωκαϊκή,
καὶ πηδᾷ τρομακτικὴ.

Πορτοκαλί ψάρεψε,
ὄγκυρα νταρνιάνια...
σύνορα παζάρουε,
συμπερδόντιον μάνια.

Κούνα τὴν ὑφήλιο,
χάβε κῶσαις πῆταις,
κάνε καὶ βασίλειο
γιὰ τοὺς Ἀρβανίταις.

Μοιρασιά νὰ κινήσῃ τώρα
πέρνοντας τὸ μερδικὸ σου,
κ' ἄς φωνάζῃ ἡ Τσεργαγῶρα
τοῦ Νικίττα: τὸν καπὸ σου.

Γιὰ συμπερδόντ' ἄνισα
ἔχουν δλο τρένα,
καὶ τὰ Δωδεκάνησα
χάφε τα κ' ἔβαινα.

Τὸ δικὸ σου μερδικὸ
κύτταξε, νταρνιάνια...
ἦλθε κ' ἄλλος ἀπ' τὴν Κῶ,
ὄγκυρα φαγάνα.

Καὶ καρπούσαις ποικιλίας,
μ' ἄλλουε λόγουε ἀγγελίας.

Νέον ζεύγος Εὐδρυχίη, δεσποινίς Ἀναγνωστίδη,
χαριτοβριθῆς δλῆθτα καὶ τὸν κοριτσιῶν στολίδι,
κ' ὁ λαμπρὸς ὁ Παπαφράγκος, ὁ πολυφυλῆς ὁ Στάμος...
ἔγινε σ' τὴν Γκράν Μαρκετάνια πανηγυρικὸς ὁ γάμος,
κ' ὁ Ρωμῆος σ' αὐτοὺς εὐχέθη μὲ ζωὴ γεμάτη κρίνα
κ' ἄλοένα νὰ νομιζοῦν πῶς περνοῦν τὸν πρῶτον μῆνα.